

جامعه تعلیمات اسلامی و اسناد منتشر نشده آن

○ ابوالفتح مؤمن

۱۱۳

مقدمه

در تحولات اجتماعی، فرهنگی و سیاسی هر جامعه و کشور، نقش کانونهای فرهنگی و سیاسی پیشرو، بسیار بارز و چشمگیر بوده است. گاهی بعضی از این کانونها، تشكلها و انجمنها، صرفاً سیاسی و حتی فرهنگی بوده، گاهی صبغة فرهنگی، اجتماعی، و سیاسی داشته است. یکی از این کانونها، «جامعه تعلیمات اسلامی» است که به نظر از دسته سوم محسوب می‌شود. بنیانگذار آن، «شیخ عباسعلی اسلامی سبزواری»، اصلاح و ایجاد فرهنگ سالم را، زیربنای تحولات دیگر می‌دانست. خاستگاه این نظریه، به مسافرت‌های پی در پی و آشنایی او با فرهنگها و ملل دیگر است؛ و اصولاً زمانی این فعالیتها به طور چشمگیری خود را نشان داد که فضای باز فرهنگی - سیاسی بعد از سقوط رضاشاه و جنگ جهانی دوم، بستری مناسب مهیا کرد که یکی از نتایج آن، تأسیس جامعه تعلیمات اسلامی بود. این گفتار می‌کوشد با مروری بر زندگی علمی - سیاسی شیخ عباسعلی اسلامی و نحوه تشکیل جامعه تعلیمات اسلامی، به سئوالاتی همچون: چه طیفی بیشترین نقش را در پایه‌گذاری جامعه داشت؟ هزینه‌های مالی آن از کجا تأمین می‌شد؟ برنامه‌های آموزشی جامعه و واکنش رژیم پهلوی در مقابل آن چگونه بوده است؟ و در نهایت فعالیتهای جامعه تا چه اندازه‌ای بود و آیا در ایجاد یک الگوی آموزشی اسلامی موفق بوده یا نه؟ پاسخ داده شود و به یکی از شعبه‌های آن در شهرستانها به عنوان صداق پرداخته، در پی آن، استاد منتشر نشده‌ای عرضه گردد. لازم است از مدیر محترم جامعه تعلیمات اسلامی مرکز تهران و آقای سیدصادق حجازی، مدیر مجتمع آموزشی علمی - اسلامی همدان، به خاطر همکاری و در اختیار گذاشتن این اسناد، کمال امتنان به عمل آید.

مؤسس جامعه تعلیمات اسلامی

«شیخ عباسعلی قرائتی سبزواری» معروف به اسلامی، به سال ۱۳۲۱ق. در شهر سبزوار زاده شد.^۱ پدرش شیرازی تبار و از ایل قشقایی بود. مادرش از ایل بختیاری بود و سلسله اجدادش به حسین قلیخان ابوقداره می‌رسد. حسین خان ابوقداره و دو برادرش علی و حسن – از سران بختیاری – در زمان فتحعلی شاه قاجار به سبزوار تبعید شدند و در آن شهر، از قرب و منزلت و احترام خاصی در میان مردم بربخوردار بودند.^۲ پیش از تولد عباسعلی، پدر و مادرش از هم جدا شدند. لذا دوران کودکی او، تحت کفالت دایی‌اش، محمد بختیاری سپری شد.^۳ اسلامی، در پنج سالگی به مکتب رفت و چون حافظه‌ای قوی داشت، پس از یک سال، قرآن را به خوبی فراگرفت. سپس گلستان سعدی را خواند و بعد از آن وارد مدرسه فخریه شد و صرف و نحو را از مرحوم حجت‌الاسلام حاج شیخ گلحسن آموخت و در همان زمان در درس تجوید حاج شیخ محمدحسن قاری – مدرس مسجد جامع – حاضر شد و طولی نکشید که در همان زمان کودکی، یکی از قاریان قرآن در سبزوار به شمار آمد.^۴ در این زمان به جهت اختلافاتی، دایی از کفالت او صرف‌نظر کرد و عمومیش حاج غلام، قیمومیت او و مادرش را بر عهده گرفت.^۵ اسلامی، برای کسب علم و تکمیل تحصیلات حوزوی خود راهی مشهد شد و در محضر حاج ملاهاشم سبزواری، حاج کربلایی و مرحوم بهشتی^۶، آیت‌الله العظمی حاج آقا سیدحسین قمی، آیت‌الله میرزا مهدی اصفهانی و حاج میرزا محمد آقازاده آخوند خراسانی، فقه، اصول، فلسفه و کلام را فراگرفت^۷، و همچنین علم قرائت را نزد سیدمحمد عرب آموخت.^۸ سپس به سبزوار بازگشت و در مسجد جامع آن شهر، به تدریس و تعلیم تجوید، قرائت و تفسیر قرآن و آموزش معارف دینی و اخلاقی به جوانان اهتمام ورزید و هم‌زمان از تحصیل دروس دینی نیز غافل نماند.^۹ اسلامی، در ۱۳۴۳ق. به زیارت عتبات عالیات در عراق رفت.^{۱۰} و پس از بازگشت از آن سفر پنج‌ماهه، در سبزوار ازدواج کرد.^{۱۱} او، در این شهر همچنان بر توسعه مجالس وعظ و تبلیغ و آموزش معارف دینی و اخلاقی مشغول بود، تا اینکه در یکی از سفرهای زیارتی خود به عراق در سن ۲۶ سالگی برای تکمیل تحصیلات، در نجف اشرف مقیم شد.^{۱۲} او در مدرسه بزرگ آخوند نجف اقامت گزید و در درس حسین سبزواری و شیخ مرتضی طالقانی حضور یافت و با هاشمی گلپایگانی هم مباحثه شد.^{۱۳} اسلامی، در این ایام، بر اثر کثرت مطالعه دچار عارضه ضعف چشم گردید، تا جایی که پزشکان، وی را از هرگونه مطالعه و نوشتن برحدز داشتند. از این رو مدت یکسال در کربلا اقامت نمود و در درس آیات سیدابوالقاسم خوئی و حاج شیخ جعفر رشتی حاضر شد و با میرزا محمود کلباسی، در مدرسه ترکها به مباحثه

پرداخت.^{۱۴} اسلامی از کربلا عازم سامرا شد و نزد میرزا محمد تهرانی، آیت‌الله حاج آقا بزرگ و شیخ محمد تقی شوشتاری، به دانش خود افزود.^{۱۵}

آغاز حرکت

پس از چندی، اسلامی بنا به دستور آیت‌الله سید ابوالحسن اصفهانی از عتبات راهی سبزوار و مشهد شد و بر اساس دعوت نجم‌العلماء، مؤسسه مدرسه الوعاظین در شهر لکنهوی هندوستان، به قصد تبلیغ و ترویج شاعر اسلامی، به هندوستان رفت.^{۱۶} اسلامی، ابتدا وارد بمئی شد و با حجت‌الاسلام حاج شیخ محمد تقی، نماینده آیت‌الله اصفهانی و امام جماعت مسجد ایرانیان بمئی موسوم به «مغول مسجد» دیدار کرد و به درخواست وی، در تکیه شوشتاریها به وعظ و سخنرانی پرداخت و عاشورای آن سال را در بمئی ماند.^{۱۷} سپس عازم «لکنهو» شد و در مدرسه الوعاظین، حجره‌ای برای اقامت اختیار نمود. اسلامی، در این ایام سطوح عالیه دروس حوزه را به اتمام رساند و علاوه بر آن، از نظر فن تبلیغ و خطابه و مناظره سرآمد گشت. مدتی بعد، بنا به پیشنهاد نجم‌العلماء، برای تبلیغ و ارشاد مسلمانان و شیعیان «رامپور»، عازم این شهر شد.^{۱۸} حکمران رامپور فردی شیعه مذهب به نام علی رضاخان بود.^{۱۹} اسلامی، علاوه بر تبلیغ و ارشاد شیعیان، از سوی ابو محمد، وزیر مالية و رئیس کتابخانه سلطنتی رامپور، مسئول تهیه فهرست کتب شیعه کتابخانه مذکور و موضوع‌بندی آنها شد.^{۲۰} بدین ترتیب، اسلامی، مسئول بخش کتب شیعه کتابخانه سلطنتی رامپور گردید^{۲۱} و پس از دو سال فعالیت علمی و تبلیغی در آن شهر، برای ترویج فرهنگ اسلامی، راهی شهر «رانگون» پایتخت کشور برمه شد.^{۲۲} ورود وی به رانگون، مصادف بود با ماه محرم؛ به همین دلیل در دهه اول محرم در تکیه ایرانیان مقیم رانگون منبر رفت و به وعظ و تبلیغ پرداخت. با پایان یافتن ایام سوگواری، به درخواست انجمن ایرانیان برای برپایی جلسات سخنرانی و تفسیر قرآن، در حسینیه ایرانیان هفته‌ای دو شب برنامه داشت.^{۲۳} او در ۱۳۱۴ش. - مقارن با کشف حجاب - از رانگون به ایران بازگشت.^{۲۴} اسلامی، از مخالفان سرسخت کشف حجاب بود و با پژوهیانی مراجع تقلید، در جلوگیری از اجرای آن کوشید که به علی موفق نشد.^{۲۵} او بار دیگر، عازم هندوستان شد^{۲۶} و پس از ورود به شهر کلکته، به علت مشکلات خانوادگی دوباره به ایران بازگشت^{۲۷} و در درس فلسفه و عرفان آیت‌الله میرزا مهدی اصفهانی در مشهد حضور یافت.^{۲۸} اسلامی، بار دیگر بنا به دعوت شیعیان رانگون، برای تبلیغ و وعظ در ماههای محرم و صفر عازم آنجا شد و پس از ایام مذکور، مجدداً به ایران بازگشت و در سالهای بعد نیز این مسافرت تکرار شد. اسلامی، به علت

فصلنامه مطالعات اسلامی

فشار دولت بر روحانیون مشهد در ۱۳۱۹ش. به اتفاق خانواده‌اش به تهران رفت و در آنجا اقامت گزید.^{۲۹} پس از شهریور ۱۳۲۰ش. و باز شدن نسیب فضای سیاسی و فرهنگی کشور، اسلامی، فعالیتهای فرهنگی خود را شدت بخشید. وی در تلاش برای ایجاد یک مرکز فرهنگی - مذهبی جهت تعالیم دینی، با علمای نجف مشورت کرد که با پیشنهاد او موافقت کردند و حاج شیخ علی مدرس به نمایندگی از سوی آیت‌الله اصفهانی برای هرگونه امداد فکری و ارائه امکانات مادی و حجت‌الاسلام حاج سید صدرالدین از طرف آیت‌الله قمی مأمور همکاری با اسلامی شدند.^{۳۰}

اسلامی، ابتدا فعالیت خود را در منزل فولادزری آغاز کرد و هفته‌ای یک شب جلسه‌ای با حضور دوستان و آشنایان در منزل مذکور برگزار می‌کرد.^{۳۱} با فرار سیدن ماه رمضان سال ۱۳۲۰ش. اسلامی، مسجد قندی واقع در خیابان شاهپور را برای برگزاری مجالس مذهبی - فرهنگی خود برگزید و این جلسات را در دو نوبت ظهرها، پس از نماز و شبها بعد از افطار برگزار می‌کرد.^{۳۲} بیشتر مباحث وی، در خصوص حجاب بود. با پایان یافتن ماه رمضان، به دنبال تقاضا بر ادامه جلسه برای بانوان، سه شنبه‌ها جلسه در خانه اسلامی تشکیل می‌شد و همزمان، هر صبح جمعه مجلس تلاوت قرآن برای نوجوانان توسط حاج عبدالحسین یوسف‌زاده برپا و جلسه آموزش قرآن در مسجد کوچک خانی آباد توسط محمد رضا رجائی برقرار می‌گردید. بدین ترتیب، مرکزیتی فراهم آمد که دامنه فعالیت آن رو به گسترش نهاد. این هسته اولیه، ابتدا «جامعه پیروان قرآن» نامیده شد، اما پس از اعتراض گروهی از همکاران و دوستان مبنی بر اینکه دیگران هم پیرو قرآن هستند، نام مرکز به «جامعه تعلیمات اسلامی» تغییر یافت.^{۳۳}

۱۱۶

در بیست و هشتم رمضان ۱۳۲۱ش. اسلامی، یک ساختمان با چهار اتاق فراهم آورد و اولین بار یک مدرسه مذهبی تشکیل داد و در روز عید فطر همان سال، تأسیس آن را اعلام کرد. در آن مدرسه، دوره تعلیم عقاید، احکام و اخلاق تدریس می‌شد و آقایان: سید محمد رضا رجائی، ابوالقاسم میرزا بی و عبدالحسین یوسف‌زاده، اولین مدرسان آن بودند. در کنار برگزاری کلاس‌های یادشده، هر هفته یک جلسه خطابه و موعظه منعقد می‌شد و همچنین جلسه هفتگی عمومی اعضاء، هر سه شنبه برگزار می‌گردید. به تدریج مقدمات توسعه کلاس‌های درس در مکانهای دیگر فراهم گردید؛ چنان که وی به درخواست آیت‌الله شیخ محمد تقی آملی، کلاس‌هایی در مسجد مجد برپا کرد.^{۳۴} در خرداد ۱۳۲۲، جامعه تعلیمات اسلامی رسماً به ثبت رسید. این جامعه با کمک مردم توانست «مدرسه دوشیزگان اسلامی» را برای دختران تأسیس کند و همچنین «مدرسه پسرانه جعفری» را در تهران برپا ساخت.

حجت‌الاسلام حاج شیخ عباس‌علی اسلامی

اسلامی، در مراسم افتتاح مدرسه‌اشیر اظهار داشت: «این مدرسه، مدرسه‌اشتی کنان علم و دین است.» وی، برای توسعه مدارس دینی، با همکاری افراد خیری چون حاج میرزا احمد نادر، حاج ایروانی، رضا شاهپوری، رضا جعفری، سید محمد حسینیان، حاج قائم الصباح و حاج مقدم، هیئت مدیره مالی مدارس جامعه تعلیمات اسلامی را تشکیل داد. از نظر مالی، اسلامی از کمکهای مردمی بربخوردار بود؛ چنان‌که در محلسی در منزل میرزا نادر، مبلغ سیزده هزار تومان برای کمک به جامعه جمع‌آوری شد.^{۳۵} شیخ عباس‌علی اسلامی، نشریه‌ای به نام «تعلیمات اسلامی» با صاحب‌امیازی دکتر مرتضی

ملکی منتشر کرد که پس از ده شماره، به علت فوت دکتر ملکی تعطیل شد.^{۳۶} اسلامی، در مورد اهداف جامعه تعلیمات اسلامی گفته است: «جامعه تعلیمات اسلامی، بر آن بود تا با تأسیس مدارس و مؤسسات آموزشی در سطح گسترده موجبات بربخورداری از آموزش و پژوهش اسلامی را برای فرد فرد نوجوانان فراهم آورد، تا هیچ عضوی از جامعه کودک و نوجوانان ایرانی، از فقدان امکانات تعلیمی و تربیتی به سوی تباہی نگراید و روزگار را در بی‌خبری و جهالت به سر نیاورد.»^{۳۷}

اسلامی، پس از شش سال فعالیت و رهبری جامعه تعلیمات اسلامی، در اول آبانماه ۱۳۲۸ اساس‌نامه و مرام‌نامه نهایی جامعه تعلیمات اسلامی را به تصویب اکثریت اعضای ۲۲ نفره هیئت مدیره رساند. برابر اساس‌نامه مذکور، مرکز فعالیت جامعه، تهران و مدت دوام آن تا ظهور حضرت امام زمان - عیج‌الله تعالی - قید شد؛ همچنین برای تشکیل شعبه جامعه در شهرستانها پیش‌بینی لازم به عمل آمد.^{۳۸} اسلامی، برای تأسیس شعبه، به اکثر شهرستانهای ایران مسافرت کرد. اولین شهری که در این زمینه پیش‌قدم شد، کرمانشاه بود که به همت حاج میرزا علی محدث، در سال ۱۳۲۸ش. عملی گردید.^{۳۹} اسلامی در طی فعالیتهای فرهنگی - مذهبی خود، ۱۷۵ مدرسه اعم از دبیرستان و دبستان و کودکستان و همچنین هشتاد مسجد و حسینیه در سراسر کشور ایجاد کرد.^{۴۰}

شیخ عباس‌علی اسلامی، در کنار فعالیتهای فرهنگی، به مبارزه سیاسی علیه رژیم پهلوی اهتمام می‌ورزید. او با فدائیان اسلام و نواب صفوی همکاری داشت و در جلسه‌ای که در

فصلنامه مطالعات ایرانی

۱۱۸

خصوص اعتراض به انتخاب عبدالحسین هژیر به نخست وزیری در منزل آیت‌الله کاشانی برپا شد، در سخنرانی خود به شدت از دولت هژیر انتقاد کرد^{۴۱} و به دنبال ترور ناموفق شاه در پانزدهم بهمن ماه ۱۳۲۷ در دانشگاه تهران، نیز جزو بازداشت‌شدگان بود که پس از چندی آزاد شد.^{۴۲} در همان سال، مجدداً به دلیل مبارزه برای آزادی انتخابات دوره شانزدهم مجلس شورای ملی، دستگیر شد.^{۴۳} در ۱۷ اردیبهشت ۱۳۲۹ - که جنازه رضاشاه به ایران آورده شد - اسلامی، در سخنرانی از رضاشاه و اقدامات او به شدت انتقاد کرد.^{۴۴} همچنین در جریان مبارزات ملی شدن صنعت نفت، اسلامی از جمله روحانیون فعالی بود که در این زمینه به شدت فعالیت می‌کرد. وی به عنوان نماینده آیت‌الله کاشانی طی سالهای ۱۳۳۱ - ۱۳۳۰، برای آگاه نمودن مردم به شهرستانهای زیادی چون همدان، آذربایجان و ... مسافت نمود و مردم را به اتحاد و اتفاق و حمایت از دولت دکتر مصدق و نهضت ملی فراخواند.^{۴۵} اسلامی، به علت سخنرانی علیه دولت کودتا و دربار شاهنشاهی، در دوازدهم خرداد ۱۳۳۳ بازداشت شد و پس از بازجویی آزاد گردید. او، در تمام سخنرانیهاش، از نظام آموزش و پرورش و عملکرد دولت و رژیم انتقاد می‌کرد. وی، در کنار فعالیتهای سیاسی، به کشورهای خارجی برای تبلیغ و سخنرانی مسافرت می‌کرد؛ چنان که در بهمن ماه ۱۳۳۵ به پاکستان و در ماه محرم و صفر ۱۳۳۷، بنا به دعوت شیعیان ایرانی مقیم کویت، به آن کشور مسافرت کرد.^{۴۶} به دنبال فعالیتهای سیاسی اسلامی، سواک در گزارشی در اردیبهشت ۱۳۳۸، پیشنهاد کرد برای جلوگیری از فعالیت او علیه رژیم، نامبرده دستگیر و به یکی از مناطق دوردست تبعید شود و یا به وسیله سایر علماء و وعظاء، دست به تبلیغات علیه او بزنند؛ زیرا تهدید و تحبیب در او مؤثر نیست.^{۴۷} اسلامی، تا پیروزی انقلاب اسلامی همچنان به مبارزه علیه رژیم ادامه داد و با امام خمینی(ره) ارتباط دائمی و پیوسته‌ای داشت.

تأسیس جامعه تعلیمات اسلامی

فضای فرهنگی، سیاسی و اجتماعی پس از شهریور ۱۳۲۰ و سقوط دیکتاتوری رضاشاه، نقش مهمی در تشکیل جامعه تعلیمات اسلامی داشت. این جامعه همانند دیگر تشكّلها و احزاب، با استفاده از فضای موجود به عرصه فعالیتهای فرهنگی - سیاسی دهه بیست وارد شد. اسلامی که در ابتدای دهه بیست از مشهد به تهران مهاجرت کرده بود جو مرکز را ساخت ضد مذهبی یافت. او به واسطه سالها تبلیغ در هندوستان از نزدیک شاهد سلطه انگلیسیها بر این سرزمین و نیز واکنش هندوها و مسلمانان در برابر آنان بود. از این رو در صدد برآمد با کمک برادران دینی خود، در برابر این وضعیت ایستادگی کند؛ که از آن جمله بود نفوذ عوامل

و نیروهای هودار دولتهاي خارجي بویژه متفقین در ارکان مملکت، اقدامات احزاب و گروهها در قالب چاپ و نشر روزنامه و نیز درج مطالب ضداسلام در جراید مانند نشریه رهنما، ارگان حزب توده همدان، همچنین باید از فعالیتهای برخی افراد همچون کسروی یاد کرد که آشکارا علیه مقدسات تشیع مطالبی در روزنامه‌ها می‌نوشت. تبلیغات سیاسی و ضدمسیحی حزب توده و دیگر احزاب سیاسی از یک سو و برنامه‌های رسمی دولت و نهادهای قانونی از دیگر سو، تمام مدارس دولتی و دانشگاه تهران را دربرگرفته بود. ویژگی مشترک تبلیغات و برنامه‌های آنها، مبارزه با دین و مذهب در قالب شعارهای سکولار و یا ارایه آرا و اندیشه‌های مکاتب فکری مغرب زمین به عنوان راه علاج مشکلات مردم ایران بود.

شیخ عباسعلی اسلامی به خوبی می‌دانست که تنها فعالیت فرهنگی در سطح گسترده و عمیق و با پشتیبانی مالی بازاریان و خانواده‌های مذهبی و متدين پاسخ‌گوی مناسبی در برابر تلاشهای ضدمسیحی است. همان‌طور که گفته شد در ابتدای سال ۱۳۲۲ش. «جمعیت پیروان قرآن» را در تهران تأسیس کرد که هدف آن، آموزش قرآن و تعالیم دینی به فرزندان خانواده‌های مذهبی بود. به سبب رونق کلاسهای فوق و استقبال بازاریان از آنها، وی در همین سال امتیاز مدرسه ملی را به دست آورد. پس از تغییر نام جمعیت پیروان قرآن به «جامعه تعلیمات اسلامی» فعالیت آن بر تأسیس مدارس ملی یا غیردولتی تمرکز یافت. البته جامعه تعلیمات اسلامی در سال ۱۳۲۸ش. رسمیاً از وزارت فرهنگ مجوز فعالیت گرفت؛ اما از سال ۱۳۲۲ش. تا تاریخ فوق الذکر به طور غیررسمی فعالیت می‌کرد. با نگاهی به مقدمه اساس‌نامه جامعه تعلیمات اسلامی، می‌توان به نگرش علمی و عمیق اعضای آن نسبت به تحولات آن روز پی برد. چنان‌که در مقدمه آمده: «... هر ملتی بیش تر از علم و دانش بهره‌مند باشد، سریع‌تر راه تکامل و ترقی را می‌پیماید و چون اهمیت و مقام علم روشن بوده و جای شک و تردیدی باقی نمانده و دین مقدس اسلام، به زبانها و بیانات مختلفی فراگرفتن علم را بر کلیه مسلمانان واجب کرده، لذا دیگر احتیاجی به ذکر دلیل و بحث بیش‌تری ندارد؛ ولی چیزی که به نظر بسیاری از علمای واقعی جهان مهم بوده و قرآن مجید و پیغمبر اکرم و ائمه اطهار ما، در قرآن تأکید بسیار فرموده‌اند، این است که تعلیم بدون تربیت و علم بدون اخلاق برای بشر کافی نبوده و جز سیه‌روزی و بدیختی، محصول دیگری نخواهد داشت. بهترین دلیل هم وضع حاضر کشور ما است...»

این مطلب، به روشنی هدف اصلی از تأسیس جامعه تعلیمات را نمودار می‌سازد. به عبارت دیگر، حذف اخلاق و دین از نهاد آموزشی کشور به زعم بنیان‌گذاران جامعه، علت اساسی وضعیت نابسامان کشور بوده است. از این‌رو، با گنجانیدن اصول اسلامی در دستور کار و تدوین کتب و جزووات درسی و حاکم ساختن فضای مذهبی بر مدارس این جامعه، به یکی از

فصلنامه مطالعات ایرانی

اقدامات سیاسی در عرصهٔ فرهنگ دست زدند تا خلاً فوق را جبران نمایند. محدودهٔ آموزشی این جامعه از کودکستان تا مدارس عالیه را دربرمی‌گرفت و حتی کلاس‌های اکابر شبانه و روزانه نیز در دستور کار آنان بود.

جامعهٔ تعلیمات اسلامی را، هیئت مدیرهٔ مرکزی ۲۲ نفره‌ای اداره می‌کرد که دربرگیرندهٔ چهار کمیسیون: فرهنگی، مالی، تبلیغات و نشریات و سازمان بود که هر کدام آیین‌نامهٔ خاص خود را داشت. اعضای هیئت مدیره، متشكل از روحانیون، بازاریان و معلمان، عبارت بودند از:

حاج عباسعلی بازرگان

حاج عبدالحسین یوسفزاده

۱۲۰

۱. حاج شیخ عباسعلی سبزواری (روحانی)؛
۲. حاج شیخ نصرت‌الله شیخ‌العراقین بیات (روحانی)؛
۳. شیخ احمد آخوند (روحانی)؛
۴. حاج عباسعلی بازرگان (بازاری)؛
۵. ابراهیم نیک سیرت (معلم)؛
۶. حسینعلی گلشن (معلم)؛
۷. حاج غلامحسین دلیل تهرانی (بازاری)؛
۸. حاج سید حسن عدنانی (بازاری)؛
۹. ابوالقاسم میرزاپی (بازاری)؛
۱۰. حاج محمد جارالله (بازاری)؛
۱۱. سید حسین میرخانی (بازاری)؛
۱۲. دکتر مرتضی ملکی (معلم)؛
۱۳. حاج ناصر عطایی (بازاری)؛
۱۴. حاج مصطفی ایروانی (بازاری)؛
۱۵. حاج سیدرضا مجد (نمایندهٔ مجلس، روزنامه‌نگار و معلم)؛
۱۶. رحیم منصور مؤید (بازاری)؛
۱۷. حاج عبدالحسین یوسفزاده (بازاری)؛
۱۸. حاج عباس نجاتی (بازاری)؛

۱۹. حسن مزینی (بازاری و معلم).^{۴۸}

جامعه، طبق گزارش ساواک تا سال ۱۳۵۶ش. ۱۸۳ باب مدرسه داشته، از کمکهای مالی بازاریان، کسبه و برخی از اعضای سابق جبهه ملی و عناصر مذهبی بهره‌مند بوده است. در این گزارش، راجع به سطح کیفیت آموزش و شیوه عملکرد آن، آمده: «این جامعه، توانسته است با استخدام معلمان مجرب، خرید وسایل آزمایشگاهی و کارگاهی و نیز سخت‌گیری زیاد، سطح آموزش مدارس خود را به صورت قابل توجهی بالا ببرد؛ به طوری که اکثریت دانش آموزانی که از این مدارس فارغ‌التحصیل می‌گردند، در آزمون همگانی دانشگاهها پذیرفته می‌شوند. در این مدارس، به علت بی‌نیازی از کمکهای مالی آموزش و پرورش در موارد متعدد بویژه ثبت‌نام دانش آموزان، ضوابط و مقررات آموزش و پرورش اجرا نمی‌گردد و به جای مسائل ملی و میهنی، برنامه‌های ویژه مذهبی اجرا و دانش آموزان را با تعصبات خشک مذهبی پرورش می‌دهند. به این جهت، دانش آموزان این مدارس، پیوسته مورد توجه گروههای برانداز مذهبی بوده و این گروهها، به نحو مطلوبی از تعصبات مذهبی دانش آموزان این مدارس استفاده می‌کنند. سابقه، نشان داده است که عده‌ای از اعضای گروههای خرابکار را کسانی تشکیل داده‌اند که فارغ‌التحصیل این مدارس بوده‌اند. این مدارس، با وجود مقررات خاص جهت ثبت‌نام و اشکال تراشیهای متعدد در این زمینه، به علت بالا بودن سطح آموزش آنها و تبلیغات وسیعی که از طریق عناصر مذهبی به نفع آنها صورت می‌گیرد، با استقبال زیادی از طرف مردم رو به رو شده و طبقات مختلف مردم تا طبقات روشنفکران، جهت ثبت‌نام در این مدارس به هر وسیله‌ای متول می‌شوند».^{۴۹}

۱۲۱

جامعه، در تدوین کتب درسی - دینی خود، از روحانیون بنامی همچون دکتر محمدجواد باهری بهره‌مند بود و با مراجع تقلید ارتباطی پیوسته و دائمی داشت، چنان که در مواد ۳ و ۱۵ اساس‌نامه، بر تقلید در تمام زمینه‌ها از «اعلم علمای امامیه» تأکید شده بود و از نظریات آنان در بحث آموزش، استفاده می‌کردند.

شعبه جامعه تعلیمات اسلامی در همدان

شیخ عباسعلی اسلامی، با تأسیس جامعه مذکور به ایجاد مراکز آموزشی و تربیتی در تهران و سایر شهرستانها اقدام کرد؛ از جمله در همدان که در این مبحث، به عنوان یکی از مصادیق به آن پرداخته می‌شود.

شعبه جامعه تعلیمات اسلامی همدان، در سال ۱۳۲۶ش. توسط «شیخ علی حائری» و با کمک اسلامی در همدان تأسیس شد.^{۵۰} در همین سال دبستان (مؤسسه) علمی - وابسته به

فصلنامه مطالعات اسلامی

جامعه تعلیمات اسلامی - با صاحب‌امتیازی و مسئولیت «شمس حائری» در همدان گشایش یافت. مراسم افتتاح این دبستان، با حضور شیخ عباس‌علی اسلامی و روحانیون سرشناس شهر همدان از جمله آیت‌الله ملاعلی آخوند همدانی و سایر اقشار مردم برگزار گردید.^{۵۱} محل اولیه دبستان علمی، در خیابان باباطاهر، پشت مسجد کریمیان واقع بود که چندان محل مناسبی نبود. این دبستان، شش کلاس درس داشت و معلمان آن عبارت بودند از: سیدصادق حجازی، محمدعلی معینی و سیدباقر ساویزی.^{۵۲}

اولین دوره فارغ‌التحصیلی مؤسسه علمی، شامل دوازده دانش‌آموز سال ششم در سال ۱۳۲۸ش. بود. هزینه مالی مؤسسه علمی را افراد خیر و جامعه تعلیمات اسلامی مرکز تأمین می‌کردند. حتی با گسترش مؤسسه نیز این کمک همچنان ادامه یافت. البته نقش روحانیون در تشویق مردم برای کمک به این مؤسسه، تأثیر زیادی داشت؛ چنان که آیت‌الله نصرالله بنی‌صدر، به همین منظور دعوت‌نامه‌ای برای بسیاری از متدینان شهر همدان به شرح ذیل ارسال داشت:

جناب آقای

۱۲۲

پس از ابلاغ سلام، البته اطلاع دارید که یکی از وظایف مهمه مسلمین در این دوره، توجه به حال نسل جوان و حفظ آنان از فساد روزافزون دنیا امروز است. بهترین راه بلکه راه منحصر به فرد، تأسیس مدارس فرهنگی - دینی و آشنا نمودن آنها به تعالیم عالیه اسلامی است. در مرکز و اغلب شهرستانها، اقدامات مؤثری از طرف متدینین و مسلمانان غیور در این زمینه به عمل آمده، بحمد الله دبستانها و دبیرستانهای اسلامی مجهز تأسیس گردیده است و جمع کثیری از اطفال مسلمین - که مردان آینده کشور و نگهدارنده امانت بزرگ قرآن و اسلام می‌باشند - ضمن

دروس فرهنگی، به فراگرفتن اصول عقاید و اخلاق اسلامی و مبانی دینی مشغول هستند. متأسفانه تا به حال در همدان - که یک شهر مذهبی است - توجه کاملی به این امر مهم نشده است. لذا مجلسی در مرکز جامعه تعلیمات اسلامی با حضور اینجانب در روز

جامعه تعلیمات اسلامی و استاد منتشر نشده آن

شنبه ۲۱ بهمن ماه ۱۳۴۶، مطابق با یازدهم ذی قعده‌الحرام ۸۷ ساعت چهار بعداز ظهر منعقد می‌باشد. بدین وسیله از جنابعالی تقاضا می‌شود که سر ساعت مقرر در این جلسه مشورتی شرکت فرمایید. امید است انشاء‌الله این اقدام خیر، توشه باارزشی در آخرت برای شرکت‌کنندگان در این مجلس باشد.^{۵۳}

نصرالله الموسوی بنی صدر

با اینکه معلمان این مؤسسه از آموزش و پرورش تأمین می‌شدند، اما در عین حال جامعه سعی بر آن داشت که معلمان متدين و مجرب را انتخاب نماید و به همین جهت، در گزینش آنها نهایت دقیق را مبذول می‌داشت.

در این مدرسه، از کلاس اول تا ششم، دانش آموزان مشغول تحصیل بودند و معلمان و سایر همکاران آن، عبارت بودند از:^{۵۴}

نام	مدرک	شغل	حقوق
سیدصادق حجازی	دیپلم دانش‌سرای مقاماتی	تدریس در کلاس پنجم	۱۴۸۰۰ ریال
علی‌صغر سپهری	دیپلم دانش‌سرای مقاماتی	تدریس در کلاس پنجم	۸۰۰ ریال
محمد رضا آزادیان	ششم ابتدایی	تدریس در کلاس چهارم	۸۸۰۰ ریال
سید محمود معصومی	سوم متوسطه	تدریس در کلاس پنجم و ششم	۱۵۰۰ ریال
مهدي نگيني	سوم متوسطه	تدریس در کلاس چهارم و پنجم	۱۰۰۰ ریال
سیدحسن وفایی	ششم ریاضی	تدریس در کلاس چهارم	۱۱۵۰ ریال
سیدحسن شماعی	ششم ابتدایی	تدریس در کلاس دوم	۱۱۵۰ ریال
محمد جلیلی	معلومات قدیم	تدریس در کلاس دوم	۱۱۵۰ ریال
غلامعلی غمگین	معلومات قدیم	تدریس در کلاس اول	۷۰۰ ریال
سید مرتضی مليحی	معلومات قدیم	تدریس در کلاس اول	۷۲۰ ریال

معلمان و همکاران دبستان، در صورت ارتکاب به خلاف و کم‌کاری، به شدت مؤاخذه می‌شدند و حتی از ادامه همکاری باز می‌ماندند.^{۵۵} مدرسه، برای تشویق و متنوع کردن برنامه‌های آموزشی و تربیتی، دانش آموزان را به مسافرت و گردش به مناطق مختلف ایران از جمله اماکن مقدس می‌برد و از طرف دیگر، دانش آموزان از سوی مدرسه و دفتر مرکزی مورد تقدیر و تشویق قرار می‌گرفتند و به آنها جوازی اهدا می‌شد.^{۵۶} دانش آموزان دبستان علمی، در تمام مراسم مذهبی بویژه در ماههای محرم و صفر شرکت کرده با اجرای برنامه، به معرفی برنامه‌ها و اهداف دبستان و جامعه تعلیمات اسلامی می‌پرداختند و مردم را تشویق به همکاری می‌کردند.^{۵۷} مؤسسه علمی، روز به روز توسعه یافت و در سال ۱۳۳۳ش. توانست امتیاز دبیرستان علمی را نیز به دست آورد و طی

فصلنامه مطالعات اسلامی

اطلاعیه‌ای، این موضوع را به آگاهی مردم شهر همدان رساند:

جامعة تعليمات اسلامی – که هدفش بالا بردن سطح افکار عمومی و تعالیم معالم عالیه اسلامی و بسط دین و دانش و توسعه اخلاق حسته و فضیلت است – با تفضلات خداوندی موفق به اخذ امتیاز دبیرستان علمی شده و طبق تصمیم هیئت مدیره و موافقت اداره فرهنگ، در نظر دارد که در سال جاری، کلاس اول دبیرستان را افتتاح [کند] و یک قدم بزرگ دیگر در راه نیل به هدف عالی خویش بردارد. اینک به اطلاع کلیه اهالی متدين و فرهنگدوست می‌رساند که از تاریخ روز شنبه ۲۷ شهریور (از ساعت ۸ الی ۱۱/۳۰)، دفتر دبیرستان علمی برای نامنویسی داوطلبان^{۵۸} آماده است و اهالی محترم، می‌توانند با استفاده از این فرصت گران‌بها، در تربیت دینی و اخلاقی اطفال خویش قدم مؤثری ببردارند.^{۵۹}

این دو مدرسه را، هیئت مدیره‌ای اداره می‌کرد و تا سال ۱۳۳۳ش. شیخ علی شمس حائری (زنجانی)، مسئولیت آن را بر عهده داشت. در همین سال، امتیاز مدرسه و دبیرستان به سیدصادق حجازی انتقال یافت.^{۶۰} مدرسه اسلامی (علمی)، علاوه بر تشکیلات مذبور، دارای یک «انجمن‌خانه» بود که بعد از ظهر هر جمیع تشکیل جلسه می‌داد و مسائل مدرسه را بررسی می‌کرد و گاهی مجالس را با شرکت اولیای دانش‌آموزان برپا می‌کرد و با آنان درباره امور آموزشی و تربیتی دانش‌آموزان مشورت می‌کرد. در این جلسات دانش‌آموزان نیز به اجرای برنامه‌های متنوع می‌پرداختند.^{۶۱} مدرسه مذکور – که امروزه به نام مجتمع آموزشی علمی اسلامی معروف است – از چنان فعالیت چشمگیری برخوردار بود که از سوی شخصیت‌های روحانی و فرهنگی، مورد بازدید و تقدیر قرار می‌گرفت. در اینجا، به چند مورد از یادداشت‌هایی که پس از بازدید نگاشته شده اشاره می‌شود:

بسم الله الرحمن الرحيم

به طور مسلم یکی از بزرگ‌ترین تعليمات نبی اکرم، تشویقی است که از طرف آن حضرت و ائمه اطهار(ع)، درباره طلب علم و تحصیل کمال به دست آمده است؛ به طوری که در نظر اسلام، تمام مجالس باید مجلس علم و فرهنگ باشد؛ ولی این نکته مسلم است که علم، باید توأم با ایمان و تعلیم و تربیت باشد. اولین اصل – که در دانش لازم است – ایمان به خدا و تعليمات روحانی است... به همت شریعتمدار حاج شیخ علی زنجانی و جمعی از تجار متدين، آموزشگاهی به نام دبستان علمیه در همدان تشکیل شده که در عین تدریس برنامه فرهنگ، تعليمات اسلامی آموخته می‌شود.

سه شنبه ۱۶/۳/۱۳۲۹ش. مطابق با ۱۹ شعبان

در یادداشت دیگری از آیت‌الله بنی‌صدر، آمده است:

بسم الله الرحمن الرحيم، مؤسسه مبارکه دبستان علميه – که با سعى و کوشش برادران دینی همدانی و بالخصوص با اهتمام جناب مستطاب حاج شیخ علی زنجانی دامت افاضاته تأسیس شده است – از بهترین خدمتی است که در راه تربیت اخلاقی و تعلیمات دینی اطفال مسلمین انجام شده است. توفیق و دوام تأیید کارکنان آن مؤسسه را، از خالق متعال مسئلت می‌دارد. حقیر نیز، برگ سبزی (یکهزار و دویست تومان) برای خرید و تعمیر جهت دبستان تقدیم نموده است. توفیق داشته باشم، بعداً نیز آنچه بتوانم در این قدم خیر با برادران مذبور شرکت نمایم. شعبان ۱۳۶۹

نصرالله الموسوی بنی‌صدر^{۶۳}

رئیس فرهنگ وقت همدان نیز در بازدیدی از مدرسه نوشت:

دبستان علمی – که امروزه (۵ مهر ۱۳۳۱ش). بازدید شد – از هر حیث شایسته تمجید است. دانش آموزانی که با اصول مقدسه اسلامی در این دبستان تعلم می‌گیرند و تربیت می‌یابند، بلاشك گران‌بهاترین هدایایی هستند که این جامعه، در آینده تقدیم مملکت می‌کند. رسیده و پیداست با راهنماییها و کوشش‌های مداوم و خستگی‌ناپذیر حجت‌الاسلام جناب آقای شمس حائری، روز به روز این جامعه به پیشرفت‌های شایان نایل آید.^{۶۴}

۱۲۵

جامعه تعلیمات اسلامی شعبه همدان، با برپایی مجالس در اعیاد مذهبی، به نشر فرهنگ اسلامی و مقابله با فرهنگ دیگرها شده از سوی رژیم می‌پرداخت. این جامعه به نوعی در مقابل برپایی جشن‌های نهادهای دولتی در مناسبهای مختلف موضع گیری می‌کرد. مؤسسه، به مناسبت مبعث پیامبر اسلام(ص)، هر ساله جشن باشکوهی برگزار می‌نمود و با ارسال دعوت‌نامه، مردم را به شرکت در جشن مذبور فرامی‌خواند. در یکی از این کارتهای دعوت – که مزین به پرچم ایران و شعار «الله الا الله» بود – چنین آمده است:

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعین. چون روز بیست و هفتم رجب، مصادف با روز مبعث پیشوای بزرگ اسلام، حضرت خاتم النبین – صلی الله علیه و آله و سلم – می‌باشد، مجلس جشن باشکوهی از طرف مؤسسه علمی با حضور عده‌ای از رجال و سخنوران نامی کشور، در باغچه آقای موسوی (جنب شهربانی)، از ساعت سه بعد از ظهر دایر است. از آن سرور محترم، استدعا دارد که با تشریف‌فرمایی خود در این مجلس، مؤسسين و کارکنان اين مؤسسه را قرين افتخار نموده و برای تعظيم شعائر

فصلنامه مطالعات ایرش

مذهبی، از حضور در این جشن خودداری نفرمایید. با تقدیم احترامات فائقه، از طرف هیئت مؤسسه (مؤسسه علمی همدان)، علی نجفی زنجانی.^{۶۵}

بدین ترتیب، جامعه با برپایی جشن‌های مذهبی و سخنرانی‌های وعظ بنام، باعث گرایش و جذب مردم به همکاری با جامعه و گسترش تعالیم اسلامی می‌شد و از طرف دیگر، با احداث مدارس علمی - اسلامی، به تربیت نسل نوجوان و جوان جامعه اقدام می‌کرد تا همین نونهالان امروز، جوانان برومند فردا باشند، همانها که حمامه پانزدهم خرداد را به وجود آورده‌اند و تداوم بخش نهضت اسلامی مردم ایران بودند. این اقدامات، در حالی صورت می‌گرفت که رژیم با تأسیس نهادها، کانونها و سازمانهای جدید با عنایین مختلف، سعی در جذب و سرگرم نمودن اشاره جامعه بویژه جوانان داشت.

۱۲۶

حاصل سخن

مدارس و دبیرستانها در دوره پهلوی دوم، به دو صورت رسمی (دولتی) و غیررسمی (غیردولتی) فعالیت می‌کردند و مدارس جامعه تعليمات اسلامی، در زمرة مدارس غیررسمی به شمار می‌آمد. به دلیل ماهیت دینی جامعه تعليمات اسلامی، فعالیتهای آن، به عنوان واکنشی در برابر سیاستهای ضد دینی رژیم پهلوی تلقی می‌گردید. به همین دلیل، ساواک و دیگر سازمانهای امنیتی، این مرکز فرهنگی را یکی از پایگاههای مخالف دولت به حساب می‌آورده‌اند. در گزارش‌های ساواک نیز به وضوح به این موضوع اشاره شده بود. در همین راستا، رژیم پهلوی در اوایل دهه پنجماه، بر نظارت و سختگیری خود بر مدارس جامعه تعليمات اسلامی افزود و حتی با مطرح کردن لایحه آموزش رایگان، در صدد

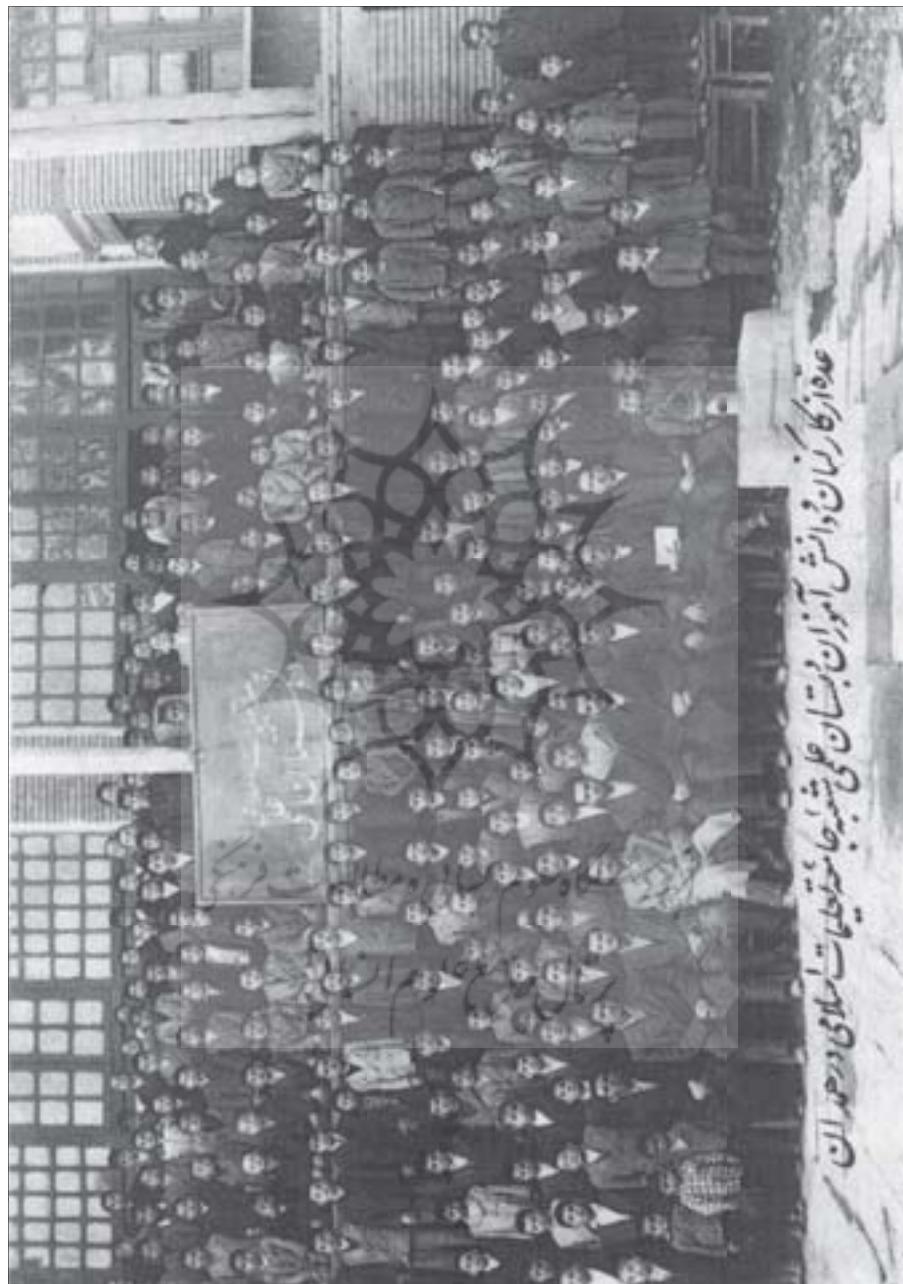
تعطیلی آنها برآمد. همچنین با سیاست رفع اجباری حجاب از دبیرستانها، هیئت مدیره جامعه تعلیمات اسلامی را در شرایط بحرانی قرار داد و در سال ۱۳۵۳ش. با تصویب قانون آموزش رایگان، تمام مدارس ابتدایی و راهنمایی جامعه تعلیمات اسلامی را تحت نظارت خود درآورد و به این ترتیب، ضربه سنگینی بر این مرکز فرهنگی وارد ساخت. اما دبیرستانهای آن تا پیروزی انقلاب به حیات خود ادامه داد و پس از تصویب قانون مدارس غیرانتفاعی، جامعه تعلیمات، مدارس ابتدایی و راهنمایی خود را مجدداً به دست آورد. در واقع، تأسیس جامعه تعلیمات اسلامی، پاسخی بود به نیازهای معنوی خانواده‌ها و اقشار مذهبی در زمینه آموزش و پرورش با خصوصیات اسلامی تا از طریق آن، ضمن صیانت از آموزه‌های دینی خود، در مقابل فعالیتهای مکاتب غیردینی ایستادگی نمایند. اتحاد و پیوند بازاریان، علماء و فرهنگیان، علت اساسی موقوفیت این مرکز فرهنگی بود و این مؤسسه، نشان داد تلفیق دین و دانش، تعلیم و تربیت و در یک کلمه، فرهنگ و آموزش اسلامی، مقوله‌ای شعاری و تبلیغاتی نیست و در عمل، الگویی موفق از آموزش و پرورش اسلامی ارائه داد. هر معلمی در این مدرسه امکان تدریس نمی‌یافتد و تنها پس از گزینش و تأیید صلاحیتهای مذهبی، می‌توانستند در این مدرسه تدریس کنند. برخی از آنان همچون جواد قائمی، حسن معصومی و سیدصادق حجازی با مرحوم شهید آیت‌الله سیداسدالله مدنی در مبارزه علیه رژیم پهلوی همکاری، جلسات دانش‌آموزی و دانشجویی برپا می‌کردند. آنها همچنین با فرهنگیان مبارز دیگری چون حسن مشتاق، علی آقامحمدی، محمود آزاریان و... نیز در ارتباط بودند. این معلمان در روش‌نگری دانش‌آموزان بویژه افشاء فعالیتهای چپ‌گرایان مؤثر بودند.

در این مؤسسه تصویری از شاه دیده نمی‌شد و دانش‌آموزان نه تنها با سازمان پیشاهنگی همکاری نمی‌کردند بلکه نوع آموزش آنان در مقابل با فعالیتهای تخریبی مراکزی چون کانون جوانان بود. از دانش‌آموختگان این مؤسسه می‌توان به فرزندان آیت‌الله آخوند همدانی، محمد، حسن و حسین معصومی، رضا عالمی فرزند حجت‌الاسلام محمد تقی عالمی دامغانی و هادی حائری فرزند علی شمس حائری، بنیانگذار مؤسسه، اشاره کرد که علی بعد‌ها جذب سازمان مجاهدین خلق ایران شد.

علی اصغر حجازی، عضو دفتر رهبر معظم انقلاب، حسن فاضلیان فرزند حجت‌الاسلام رضا فاضلیان امام جمعه ملایر، از دیگر فارغ‌التحصیلان این مؤسسه هستند.

بر اساس استاد ساواک، گروههای مبارز مذهبی، بیشترین اعضای خود را از میان دانش‌آموختگان همین مؤسسه جذب می‌کردند. از این رو به دلیل فعالیتهای این مؤسسه، مدیر آن سیدصادق حجازی، در سال ۱۳۴۹ برای یک سال و نیم به ایرانشهر تبعید شد.^{۶۶}

مختارات مطالعات تاریخ

عده‌گری زنان و افسران آموزشی بستان علمی شیرازی های سلامی در حملان

تاریخ: ۱۳۲۸/۱۲/۱۰

شماره:

پیوست:

جامعه تعلیمات اسلامی

دبستان علمی همدان

حضور مبارک هیئت مدیره محترم جامعه تعلیمات اسلامی - دامت بر کاته

۱۲۹

ضمون ابلاغ سلام و عرض ارادت،
تصدیع می‌دهد؛ به قرار مسموع، یکی از
شعبات آن جامعه در تهران شبانه‌روزی
و به صورت دارالایتمام می‌باشد. اخیراً
یکی از وابستگان اینجانب، مرحوم
و پسر بچه ۹ ساله دارند که مادرش
مطلقه و فعلاً بسیار پرست مانده‌اند. در
نظر است، ایشان را به یکی از شعبات
پرورشگاه دولتی معرفی نمایند؛ ولی
از نظر عدم اجرای تعلیمات دینی
در این گونه مؤسسات، بنده موافقت
ندارم. بنابراین، چنانچه ممکن است
که مشارالیه را در پرورشگاه تعلیمات
اسلامی نامنویسی کرده، تقاضا می‌شود
جریان را با شرایط ورود و مدارک لازم
از پروردگار مهریان مسئلت دارم.

جهت اطلاع اینجانب مرقوم فرمایید، مزید بر تشکر است. در خاتمه، تأییدات آن هیئت محترم را،
از پروردگار مهریان مسئلت دارم.

با تقدیم احترام
دفتردار و آموزگار دبستان علمی

علی اصغر مسعودی

۱۳۲۸/۱۲/۱۰

فصلنامه مطالعات اسلامی

جامعة تعليمات اسلامی

شعبه همدان

شماره: ۱۷۰

تاریخ: ۱۳۲۹/۱۱/۱۴

پیوست:

هیئت مدیره جامعة تعليمات اسلامی

محترماً تصدیع می‌دهد،
از آنجایی که اقدامات جناب
آقای دکتر جزایری، وزیر سابق
فرهنگ، مورد تحسین و تمجید
جامعه متدينین کشور بوده و
استعفای ایشان، موجبات تأثر
روحانیون و متدينین را فراهم
آورده، مستدعی است در صورت
اقضاء، اقداماتی مبذول فرمایید که
ایشان، مجدداً به سمت وزارت
فرهنگ انتخاب و موجبات
تشویق معظم له در ادامه خدمات
اجتماعی، فراهم و اصل تشویق
خدمات و تنبیه خائن از طرف
جامعه به مورد اجرا گذاشته شود.

۱۳۰

بدیهی است در صورت قبول این تقاضا، طبق دستور از طرف این شعبه، اقدامات لازم معمول خواهد گردید. موضوع دیگر، چون اخیراً دستگاه فرستنده در همدان دایر گردیده و هفتۀ [ای] نیم ساعت هم از برنامۀ آن بدین شعبه اختصاص داده شده است، مستدعی است نظریات خود را در این خصوص فوراً مرقوم و مطالبی را که لازم به نشر می‌باشد، ارسال فرمایید و متذکر می‌شود که فعلاً این فرستنده، بیش از پنجاه شصت کیلومتر پخش نمی‌کند.
از طرف هیئت مدیره جامعة تعليمات اسلامی شعبه همدان.

علی شمس حائری

رئیس تبلیغات، اقدام کرده است که وسائل پخش به کشور یا جهان را فراهم نماید.

۲۹/۱۱/۲۲ - ۷۴۹

دبستان علمی

شماره: ۱۵۷۱۵

تاریخ: روز ۱۹ / ماه ۸ / ۱۳۳۶

وزارت فرهنگ

اداره فرهنگ همدان – دبستان علمی

دادن شیر روزانه به دانشآموزان،
اجباری است مگر اینکه پزشک
بهداری آموزشگاهها، دانشآموزی را
به علت کسالت از خوردن شیر منع
نموده باشد. هر یک از دانشآموزان
– که حاضر به خوردن شیر نیستند –
در دبستان نپذیرید. ضمناً به اولیای
دانشآموزان اطلاع دهید که خوردن
شیر نه تنها ضرری به حال اطفال
ندارد، بلکه تجربه نشان داده است،
اطفالی که در همین شهرستان،
سال گذشته از شیر خشک استفاده
نموده‌اند، به مراتب شاداب‌تر از
سایر دانشآموزان بوده‌اند. به علاوه
پیشرفت امور تحصیلی آنها نیز، بهتر
بوده، لازم است فوراً و سایل طبخ
شیر را فراهم [کنید] و اطلاع دهید تا شیر خشک فرستاده شود.

رئیس فرهنگ همدان – میرهاشمی

امضاء ۱۹/۸/۳۶

رونوشت، مطابق اصل است.

فصلنامه مطالعات ارشد

جامعة تعليمات اسلامی
دبستان علمی همدان

پیوست: ۱ برگ

هیئت مدیره محترم جامعة تعليمات اسلامی - دامت برکاته

پس از عرض سلام، با تقدیم یک برگ رونوشت نامه اداره فرهنگ، به عرض می‌رساند در موضوع دادن شیرخشک به دانش آموزان این آموزشگاه - «که باید در دبستان طبخ و همه روزه داده شود». چون از اولیای آنها اجازه نداشت، تاکنون در تهیه وسائل شیر مسامحه شده، ولی در روز جمعه ۱۷ آبان ماه - که اولیای اطفال بنا به دعوت قبلی در دبستان حضور داشتند -

۱۳۲

موضوع مزبور، مطرح و کلیه حضار با دادن شیر به اطفال، مخالف بوده و کتاباً و شفاهًا تقاضا نمودند از دادن شیرخشک خودداری شود. ولی متأسفانه وقتی موضوع از طرف دبستان به اداره فرهنگ گزارش داده شد، اداره فرهنگ، طبق نامه شماره ۱۵۷۱۵ مورخ

۳۶/۸/۱۹ - که رونوشت آن به پیوست ارسال شده است - دادن شیر را از تحصیل مهمتر دانسته و دستور داده‌اند که در صورت مخالفت، اطفال از دبستان خارج شوند. بنابراین، استدعا دارم اگر چنانچه جامعه محترم در این خصوص نظری دارند، هر چه زودتر این شعبه را مطلع و چنانچه صلاح نمی‌داند، اقدامات لازمه را در این خصوص مبذول فرمایند.

با تقدیم احترام

از طرف هیئت مدیره جامعة تعليمات اسلامی
مدیر دبستان علمی - سیدصادق حجازی

۳۶/۸/۲۸ - ۳۵۶

پاسخ شماره ۹۱ - ۱۳۳۶/۸/۲۰ - به نظر جامعه، مانعی از گرفتن شیرخشک نیست. در صورتی که مانع و زحمتی برای آن دبستان نباشد، دریافت نموده و نتیجه را به مرکز جامعه گزارش دهید.

۳۶/۸/۲۹

شماره تلفن: ۱۹۰
تاریخ: ۶/۴/۱۳۴۰
شماره: ۴۵ پیوست: ۳ برگ

هیئت مدیره محترم جامعه تعلیمات اسلامی

جامعه تعلیمات اسلامی
شعبه همدان

محترماً عطف به نامه ۳۸۵/۲۸/۴۰،

وصول دو جلد کتاب اخلاق گلشنی، جهت
دانشآموزان رتبه ۲-۱ این آموزشگاه را اعلام
[می‌دارد]: ضمناً به عرض مبارک می‌رساند:
چون در سال گذشته به همت و فعالیت یکی
از آقایان علمای ساکن نجف، حجت‌الاسلام
آقای حاج سید اسدالله مدنی دستانی، در درّة
مرادیک تأسیس و ساختمانی جهت آن بنا شده
است، در سال گذشته از وزارت فرهنگ تقاضا
شد که اجازه تأسیس شعبه جامعه در درّه مزبور
داده شود؛ متأسفانه با عدم موافقت وزارت
فرهنگ مواجه گردید. در سال گذشته، تحت نظر
اینجانب اداره می‌شد و چون ناچار از گرفتن

۱۳۳

امتیاز می‌باشم، مستدعی است مساعی لازمه را در این مورد مبذول فرمایید و برای مزید اطلاع، ۳ برگ رونوشت از مدارک و اقدامات سال قبل به پیوست تقديم می‌دارد.

در خاتمه، به عرض می‌رساند: چون جناب آقای وزیر فرهنگ، مدعی اصلاحات و تشویق خادمین است، بعيد نیست نتیجه مثبت گرفته شود. چنانچه صلاح دانستید، در خصوص اخذ امتیاز سه کلاس دبیرستان هم با داشتن دیپلم دانش‌سرا، اقداماتی شود؛ شاید در نتیجه اقدامات ۱۹ سال سوابق خدمت، جبران نداشتن مدرک لیسانس را بنماید و افرادی که سوابق خدمت فرهنگی دارند، بتوانند لاقب به اخذ سیکل اول دبیرستان موفق شوند. بدیهی است بندе به وسیله اداره فرهنگ، اقداماتی خواهم نمود؛ ولی مقصودم این است [که] آن جامعه محترم، به وسیله مذاکره با اولیای امور، زمینه را مساعد نمایند که پس از اقدامات اینجانب با عدم موفقیت مواجه نشود.

مدیر دبیرستان علمی - سید صادق حجازی

طهران، جامعه تعلیمات اسلامی

شماره ورود به دفتر ۴۲۸؛ تاریخ ورود ۱۱/۴/۴۰

فصلنامه مطالعات ایرانی

ریاست محترم فرهنگ همدان

محترماً عرض می شود بنا به
علاقة‌ای که اهالی دره مرادبیک به
دین و دانش دارند، یک نفر از اهل
خیر حاضر شده که ساختمانی کافی
برای یک باب دبستان شش کلاسه در
اختیار ما گذاشته و عده‌ای از اهالی هم
حاضر شده‌اند که بودجه دبستان را از
قبيل آموزگار و غيره تدارک نمایند.
چون جامعه تعلیمات اسلامی، مورد
علاقة عموم و آثار روش آن مشهود
است و می خواهیم این مؤسسه رسمی
باشد و دانش آموزان از مزایای قانونی
آن استفاده نمایند، لذا تقاضا داریم
مقرر فرمایید که این دبستان شعبه
دبستان علمی همدان شده و کارنامه‌ها
به امضای مدیر صادر و تحت نظر
معظم‌له اداره شود.

۱۳۴

رونوشت، جهت اطلاع و اقدام، جهت جامعه تعلیمات اسلامی تقدیم می شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جامعه تعلیمات اسلامی و استاد منتشر نشده آن

شماره تلفن: ۱۹۰
تاریخ: ۱۳۳۸/۶/۱۸
شماره: ۱۱۸ پیوست: --

جامعه تعلیمات اسلامی
شعبه همدان

اداره محترم فرهنگ همدان

محترماً عطف به نامه ۱۰۹۴۰
- ۳۸/۶/۱۵ در خصوص افتتاح
شعبه دبستان علمی در دره مرادیک،
به عرض می‌رساند: با توجه به
تقاضای شماره ۱۰۰ - ۳۸/۵/۱۳ این
آموزشگاه، مقصد بندۀ افتتاح یک باب
دبستان دیگر نبوده که احتیاج به مدیر
داخلی داشته باشد و به علاوه، معرفی
مدیر داخلی - که مدارک کافی داشته
و بتواند در قریءه دره مرادیک انجام
وظیفه نماید - برای این دبستان بسیار
مشکل بلکه می‌توان گفت غیرمقدور
است. زیرا افرادی که دارای مدرک
کافی باشند، با بودن مؤسسات دولتی

در شعبه این آموزشگاه استخدام نخواهد شد و چنانچه از روی ناچاری برای مدت کوتاهی استخدام
شوند، به محض پیدا شدن جای دیگر، این مؤسسه را رها کرده و به محل جدید خواهد رفت و برای
این دبستان، مشکلات طاقت‌فرسایی تولید خواهد شد. اکنون که با کمک [و] معاخذت عده‌ای از افراد
خیر، این دبستان حاضر شده است، بدون داشتن هیچ‌گونه نظر مادی با اداره فرهنگ کمال همکاری را
بنماید، لذا استدعا دارد که وزارت فرهنگ، تسهیلاتی در این خصوص فراهم فرموده، طبق رأی ۸۴۹
جلسه شورای عالی فرهنگ، به مسئولیت اینجانب اجازه افتتاح شعبه دبستان علمی را در قریءه مزبور صادر
فرمایند که کارنامه‌های شعبه دبستان نامبرده به امضای اینجانب رسمیت داشته باشد. بدیهی است در نظم
دبستان و پیشرفت اطفال، نهایت دقت و مساعی لازم به عمل خواهد آمد.

مدیر دبستان علمی - سیدصادق حجازی

۳۸/۶/۱۸ - ۱۲۰

رونوشت، جهت اطلاع به جامعه تعلیمات اسلامی تقدیم و رونوشت جواب نامه اداره کل تعلیمات ابتدایی،
به پیوست ارسال می‌شود. مستدعی است در این مورد، اقدامات لازمه [را] مبذول فرماید.

مدیر دبستان علمی - سیدصادق حجازی

فصلنامه مطالعات ارشد

تاریخ:

شماره:

پیوست:

جامعة تعليمات اسلامی

شماره ثبت: ۱۵۵

شماره تلفن: ۰۹۹۰۵

نشانی تلگرافی: «تعليمات اسلامی»

اداره کل تعليمات ابتدایی

دبستان از هر لحاظ مرتب و منظم می باشد و در صورت دایر شدن شعبه دبستان علمی در قریه دره مرادیک، این اداره از افتتاح دبستان دولتی در قریه مذکور خودداری خواهد نمود و از کارکنان دبستان برای محل دیگری استفاده خواهد نمود.

رئیس فرهنگ همدان - حسین بطحائی

رونوشت، در پاسخ نامه شماره ۱۰۰ - ۳۸/۵/۱۲ به دبستان علمی ارسال می گردد.

رئیس فرهنگ همدان - حسین بطحائی

با ارسال رونوشت تقاضای شماره ۱۰۰ مورخ ۳۸/۵/۱۲ دبستان علمی همدان، خواهشمند است با توجه به رأی ۸۴۹ - ۳۲/۱۱/۱۱ جلسه شورای عالی فرهنگ، در صورتی که با مقررات مربوطه وفق می دهد، نسبت به صدور اجازه افتتاح یک باب دبستان در قریه دره مرادیک - که در شش کیلومتری شهر همدان واقع شده است - اقدام فرمایید. ضمناً این اداره موافقت خود را با تأسیس دبستان در قریه مذکور اعلام می دارد. در خاتمه، به استحضار می رساند که دبستان شش کلاسه علمی در همدان، از دبستانهای ملی آبرومند این شهر می باشد و وضع

۱۳۶

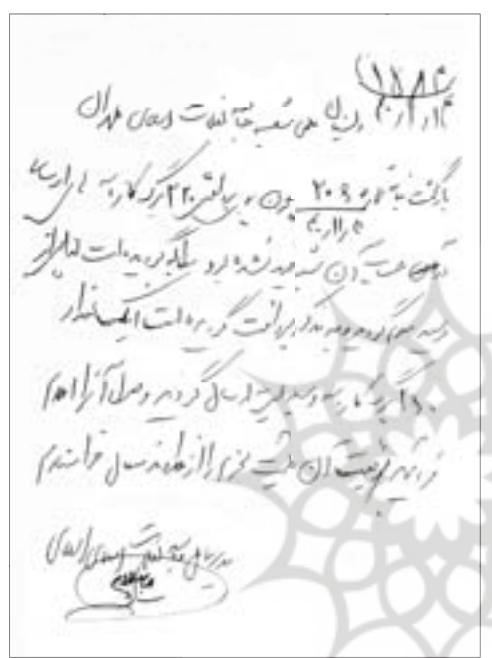
۱۵۸۳

۴۰/۱/۱۴

دبستان علمی شعبه جامعه تعلیمات اسلامی همدان

بازگشت به نامه شماره ۲۰۶ - ۲۰۷، ۴۰/۱۱/۳
چون بهای پرداختی ۲۲۰ برگ کارنامه‌های ارسالی در حساب آن شعبه قید شده بود، مطالبه گردیده است، لذا پس از رسیدگی، معلوم گردید وجه مذکور پرداخت گردیده است. اینک تعداد ۲۶۰ برگ کارنامه به وسیله پست ارسال گردید، وصول آن را اعلام فرمایید. موفقیت آن هیئت محترم را، از خداوند متعال خواستارم.

مدیر عامل جامعه تعلیمات اسلامی
عباسعلی اسلامی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

فصلنامه مطالعات ارشد

جامعة تعلیمات اسلامی
دبستان علمی همدان

تاریخ: ۹ / ماه ۷ / ۱۳۴۰

شماره: ۸۶

پیوست: --

حضور مبارک هیئت مدیره محترم جامعة تعلیمات اسلامی - دامت بر کاته

ضمون ابلاغ سلام و تقديم ارادت،
تصديع مى دهد چون در نظر است
ساختمان دبستان علمي - كه مدتي است
به نام چند نفر از مالكين و تجار به ثبت
رسيده - به دبستان علمي (شعبه جامعه
تعلیمات اسلامی در همدان) منتقل
شود، لذا برای اينكه اين شعبه بتواند
از ارزش قانوني جامعه مرکزی استفاده
نمайд، موافقت خود را اعلام [مى دارد]
و در صورت لزوم، اقدام لازم را مبذول
فرمایید كه هر موقع مالكين مزبور
حاضر به انتقال شدن، از نظر اداره ثبت
اسناد موانعى نداشته باشد و چنانچه
اقداماتى هم لازم است در همدان انجام
شود، مرقوم فرمایید. تأييدات شما را از
پروردگار مهربان، مسئلت دارم.

۱۳۸

از طرف هیئت مدیره جامعة تعلیمات اسلامی شعبه همدان

ارادتمند - سيدصادق حجازي

وصول نامه شماره ۸۰۲ - ۴۰/۷/۲ را اعلام [مى دارد] ولي كتابها هنوز نرسيده است.

شماره: ۱۸۴۹

پیوست:

شماره ثبت: ۱۵۵

شماره تلفن: ۲۹۹۰۵

نشانی تلگرافی: «تعلیمات اسلامی»

آقای مدیر محترم دبستان علمی شعبه جامعه تعلیمات اسلامی در همدان

عطف به نامه شماره ۵۵۷

ت ۴۲/۱۰/۴۲ - که در تاریخ

۴۲/۱۱/۲۵ به مرکز جامعه واصل

گردیده - اعلام می‌دارد:

۱- نتیجه امتحانات کلاس‌های

اول تا سوم، رضایت‌بخش است و

مسلمانآن عده که نمرات امتحان

آنها از ده کمتر است، ترتیبی

فرموده‌اید تا ثلث دوم جبران

نمایند.

۲- نتیجه امتحانات کلاس‌های

چهارم و پنجم، خوب نیست

و به خصوص کلاس چهارم که

عقب افتادگی فوق العاده‌ای دارند.

لطفاً رسیدگی فرمایید، این وضع

از کجا ناشی شده و ترتیبی که برای جبران این عقب‌ماندگی فرموده‌اید، اطلاع فرمایید.

۳- همان‌طور که مستحضرید، نتیجه امتحانات نهایی ششم و آمار قبولی و مردودی آنها،

اثر فوق العاده‌ای در شناسایی و معرفی مدرسه در اداره فرهنگ محل و سایر مدارس دارد

و لذا لطفاً تمهداتی اتخاذ [نمایید] و به مرحله اجرا گذارید که در خردادماه ۱۳۴۳، تمامی

دانش‌آموزان این کلاس قبول شوند.

۴- خواهشمند است از اقداماتی که نسبت به موارد بالا به عمل می‌آورند و همچنین

پیش‌رفته‌ای مذهبی دانش‌آموزان و برنامه‌های فوق العاده‌ای که در این خصوص دارید، اطلاع

فرمایید. موفقیت آقایان را از خداوند متعال مستلت دارم.

از طرف مدیر عامل جامعه تعلیمات اسلامی - اسلامی

فصلنامه مطالعات ارشد

پانویشها:

- ۱- اسلامی، عباسعلی، طلایه‌دار فرهنگ اسلامی در عصر اختناق، کتابخانه بزرگ اسلامی، تهران، ۱۳۷۴، ص ۸
- ۲- همان، ص ۱۷.
- ۳- اسلامی، عباسعلی، دو از یاد رفته «بحثی در امر به معروف و نهی از منکر»، جلد دوم، روزبه، تهران ۱۳۵۵، ص ۹.
- ۴- همان، ص ۱۱.
- ۵- همان، ص ۱۹.
- ۶- طلایه‌دار فرهنگ اسلامی در عصر اختناق، ص ۲۰.
- ۷- «درگذشت خطیب پرتلایش و حرکت آفرین»، مجله درس‌هایی از مکتب اسلام، س ۲۵، ش ۳، رمضان ۱۴۰۵، ص ۶۵.
- ۸- طلایه‌دار فرهنگ اسلامی در عصر اختناق، ص ۱۹.
- ۹- همان، ص ۲۰.
- ۱۰- دو از یاد رفته، «بحثی در امر به معروف و نهی از منکر»، جلد دوم، ص ۱۰.
- ۱۱- طلایه‌دار فرهنگ اسلامی در عصر اختناق، ص ۴۹.
- ۱۲- همان، ص ۱۱۳.
- ۱۳- همان، ص ۱۱۵.
- ۱۴- همان، ص ۱۲۰.
- ۱۵- همان، ص ۱۱۲.
- ۱۶- همان، ص ۱۲۴.
- ۱۷- همان، صص ۱۴۱ - ۱۳۷.
- ۱۸- همان، ص ۱۵۷.
- ۱۹- دو از یاد رفته، ص ۱۶.
- ۲۰- طلایه‌دار فرهنگ اسلامی در عصر اختناق، ص ۱۵۸.
- ۲۱- همان، ص ۱۶۵.
- ۲۲- دو از یاد رفته، ص ۱۷.
- ۲۳- طلایه‌دار فرهنگ اسلامی در عصر اختناق، ص ۱۷۹.
- ۲۴- همان، ص ۲۶۲.
- ۲۵- دو از یاد رفته، ص ۱۹.
- ۲۶- طلایه‌دار فرهنگ در عصر اختناق، ص ۲۷۹.
- ۲۷- همان، ص ۲۸۹.
- ۲۸- همان، ص ۲۹۲.
- ۲۹- همان، ص ۳۱۳.
- ۳۰- همان، ص ۳۶۴.
- ۳۱- دو از یاد رفته، ص ۲۲.
- ۳۲- طلایه‌دار فرهنگ در عصر اختناق، ص ۳۲۰.
- ۳۳- همان، ص ۳۲۱.
- ۳۴- همان، ص ۳۳۱.
- ۳۵- همان، ص ۴۰۹.
- ۳۶- همان، ص ۴۳۵.
- ۳۷- همان، ص ۴۰۵.
- ۳۸- اساسنامه و مرآمنامه جامعه تعلیمات اسلامی، دفتر مرکزی جامعه تعلیمات اسلامی، تهران، آرشیو، ص ۱۸.

جامعه تعلیمات اسلامی و استناد منتشر نشده آن

- ۴۹- طلایه‌دار فرهنگ در عصر اختناق، ص ۴۵۸.
- ۴۰- درگذشت خطیب پرتلاش و حرکت آفرین، ص ۶۶.
- ۴۱- گزارش‌های محترمانه شهریاری، جلد دوم، به کوشش مجید تفرشی و محمود طاهر‌احمدی، سازمان استناد ملی ایران، تهران ۱۳۷۱، ص ۱۷۱.
- ۴۲- مرکز استناد انقلاب اسلامی، آرشیو، پرونده شیخ عباس‌علی اسلامی، کد ۱۹۱/۱ از ۱۹۱/۵.
- ۴۳- مکی، حسین، کتاب سیاه، «الجمع بد از شرکت نفت انگلیس و ایران»، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- ۴۴- طلایه‌دار فرهنگ در عصر اختناق، ص ۶۷.
- ۴۵- «حرکات و قیحانه عده‌ای معلوم‌الحال به حیثیات همدان لطمہ بزرگی زد»، روزنامه مبارز همدان، س اول، ش ۱۰، (حقیقت بهمن ۱۳۳۰)، ص ۴.
- ۴۶- مرکز استناد انقلاب اسلامی، آرشیو، پرونده شیخ عباس‌علی اسلامی، کد ۱۹۱/۲، سند شماره ۲۲.
- ۴۷- همان، کد ۱۹۱/۲، سند شماره ۵۱.
- ۴۸- اساسنامه و مرآت‌نامه جامعه تعلیمات اسلامی، ص ۲۲.
- ۴۹- مرکز استناد انقلاب اسلامی، آرشیو، پرونده شیخ عباس‌علی اسلامی، کد ۱۹۱/۴، سند شماره ۱۷.
- ۵۰- مصاحبه با سیدصادق حجازی، مدیر مجتمع آموزش علمی - اسلامی همدان از تأسیس تا کنون (ش ۱۳۸۴).
- ۵۱- طلایه‌دار فرهنگ در عصر اختناق، ص ۴۷۴.
- ۵۲- بایگانی و آرشیو استناد مجتمع آموزش علمی - اسلامی همدان.
- ۵۳- همان، دفتر خاطرات.
- ۵۴- همان، سند شماره ۹.
- ۵۵- دفتر مرکزی جامعه تعلیمات اسلامی تهران، آرشیو، پوشش ۱۶، پرونده شماره ۲، شعبه همدان.
- ۵۶- مصاحبه با سیدصادق حجازی.
- ۵۷- دفتر مرکزی جامعه تعلیمات اسلامی تهران، آرشیو، پوشش ۱۶، شعبه همدان.
- ۵۸- اصل: داوطلبین.
- ۵۹- مصاحبه با سیدصادق حجازی.
- ۶۰- «جامعه تعلیمات اسلامی شعبه همدان»، روزنامه فریاد همدان، س سوم، ش ۳۷، شهریور ۱۳۳۳، ص ۳.
- ۶۱- مصاحبه با سیدصادق حجازی.
- ۶۲- دفتر مرکزی جامعه تعلیمات اسلامی تهران، آرشیو، پوشش شماره ۱۶، شعبه همدان.
- ۶۳- بایگانی و آرشیو مجتمع آموزشی علمی - اسلامی همدان، دفتر یادداشت.
- ۶۴- همان.
- ۶۵- روزنامه ندای میهن، س هشتم، ش ۲۹۴، اسفند ۱۳۳۶، ص ۳.
- ۶۶- دفتر مرکزی جامعه تعلیمات اسلامی (تهران)، آرشیو، پوشش همدان، ش ۱۶، استناد مربوط به سیدصادق حجازی.